HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

למטעי כרם. ויהנו סכיניה ושבח הוא לה שנזכרת לטובה: חלה. עץ שפותח פיו אינו יכול לדבר: לך דומיה. הכל שותקין כנגדך: שדומה עליו כו'. נוחין לו יסורין שמקבלן מאהבה: **ולך ישולם נדר. אותה דומיה שהוא דומה[ט] ביסורין דומה לו כשילוס נדר: מעין ישיחוהו.** כמעין של שיתין נקב שבנין המזבח שניסוך היין של ספלים יורד לתוכו כל השנה **כדאמרי' בלולב וערבה** (סוכה מט.): **הפושעי' בי.** עדיין ואפי' בשעת תועמתם **ואשם: דא"ר.** להא דר"ל בפושעי ישראל מוקי לה להאי קרא דכתיב ואשם לא תכבה קשיא דידיה אדידיה: [י] **ולא מבטקר.** אינון מכירו שהוא יהודי דמשכה ערלתו ודומה לו כמי שאינו נימול: **המוליח והמעלה.** המוליח אתכם מארץ מצרים (ויקרא כב) וכן המעלה אתכם מארץ מצרים (שם יא): **דפשעי. בחייהם: מבטן שאול.** יונה בן אמתי קאמר ליה: **בדבי רבן יוחנן בן זכאי.** בריתא שנסדרה בבית מדרשו כעין תוספתא שסידר ר' חייא ור' אושעיא: **ציני.** דקליס: **בארז.** לגולב: **טיט היון.** הוא רפש לטובע בו ובלע"ז פנ"ק וסתם טיט היינו שרשוי לבנין: שחת ובאר שחת חדא מילתא היא: **על עסקי[יא] הנם.** עריות: **תפתה.** גיהנם דכתיב בההוא קרא מדורתה אש ועצים הרבה: **ביום שאין פיחתו.** שפירותיו ממתקין מכל ארץ ישראל: **משתבח בפירות דעבר ימינא.** משתבח[יב] בפירות של עבר הנהר פרת בדרומו: **רנקה ונכנסת ורבקה יוצאת.** ולא פרה נכנסת ופרה יוצאת דא"כ לא הוו להו קשורות: **כמה ראשה ורובה של פרה.** שנתנו חכמים שיעור להרחקת פסין מן הבור שיהו רחוקין כדי ראשה ורובה כדתנן במתני' [יז:]:

שהן

למטעי כרם וא"ר ירמיה בן אלעזר בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר ודם מתחייב אדם הריגה למלכות מטילין לו חכה לתוך פיו כדי שלא יקלל את המלך מדת הקב"ה אדם מתחייב הריגה למקום שותק שנאמר [1] לך דומיה תהלה ולא עוד אלא שמשבח שנאמר תהלה ולא עוד אלא שדומה לו כאילו מקריב קרבן שנאמר [1] ולך ישולם נדר היינו דא"ר יהושע בן לוי מאי דכתיב [2] עוברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה עוברי אלו בני אדם שעוברין על רצונו של הקב"ה עמק שמעמיקין להם גיהנם הבכא שבוכין ומורידין דמעות כמעיין של שיתין גם ברכות יעטה מורה שמצדיקין עליהם את הדין ואומרים לפניו רבונו של עולם יפה דנת יפה זכית יפה חייבת ויפה תקנת גיהנם לרשעים גן עדן לצדיקים איני והאמר רבי שמעון בן לקיש רשעים אפילו על פתחו של גיהנם אינם חוזרין בתשובה שנאמר [3] ויצאו וראו בפגרי האנשים הפושעים בי וגו' שפשעו לא נאמר אלא הפושעים שפושעים והולכין לעולם ל"ק הא בפושעי ישראל הא בפושעי עובדי כוכבים [4] הכי נמי מסתברא דא"כ קשיא דר"ל אדריש לקיש [5] דאמר ריש לקיש פושעי ישראל אין אור גיהנם שולטת בהן ק"ו ממזבח הזהב מה מזבח הזהב שאין עליו אלא כעובי דינר זהב עמד כמה שנים ולא שלטה בו האור פושעי ישראל שמליאין מצות כרמון שנאמר [4] כפלח הרמון רקתך ואמר ר"ש בן לקיש אל תיקרי רקתך אלא ריקתיך שאפי' ריקנין שבך מליאין מצות [6] כרמון עאכ"ו אלא הא דכתיב עוברי בעמק הבכא ההוא דמחייבי ההיא שעתא בגיהנם ואתי אברהם אבינו ומסיק להו ומקבל להו בר מישראל שבא על בת עובד כוכבים דמשכה ערלתו ולא [7] מבשקר ליה מתקיף לה רב כהנא השתא דאמרת הפושעים דפשעי ואזלי אלא מעתה דכתיב [5] המוציא [6] והמעלה דמסיק ודמפיק הוא אלא דאסיק ואפיק הכי נמי דפשעי הוא ואמר רבי ירמיה [8] (בר) אלעזר שלשה פתחים יש לגיהנם אחד במדבר ואחד בים ואחד בירושלים במדבר דכתיב [7] וירדו הם וכל אשר להם חיים שאולה בים דכתיב [8] מבטן שאול שועתי שמעת קולי בירושלים דכתיב [9] נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים ותנא דבי רבי ישמעאל אשר אור לו בציון זו גיהנם ותנור לו בירושלים זו פתחה של גיהנם ותו ליכא והאמר [10] ר' מריון אמר ר' יהושע בן לוי ואמרי לה תנא רבה בר מריון בדבי רבי יוחנן בן זכאי שתי תמרות יש בגי בן הנום ועולה עשן מביניהן וזו היא ששנינו ציני הר הברזל כשירות וזו היא פתחה של גיהנם דילמא היינו דירושלים א"ר יהושע בן לוי ז' שמות יש לגיהנם ואלו הן שאול ואבדון ובאר שחת וטיט היון וצלמות וארץ התחתית שאול דכתיב [8] מבטן שאול שועתי שמעת קולי אבדון דכתיב [10] היסופר בקבר חסדך אמונתך באבדון באר שחת דכתיב [11] כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת ובור שאון וטיט היון דכתיב [12] ויעלני מבור שאון מטיט היון וצלמות דכתיב [13] יושבי חשך וצלמות וארץ התחתית גמרא הוא ותו ליכא והאיכא גיהנם גיא שעמוקה[יג] (בגיהנם) שהכל יורד לה על עסקי[יא] הנם [יד] והאיכא תפתה דכתיב [14] כי ערוך מאתמול תפתה ההוא שכל המתפתה ביצרו יפול שם גן עדן אמר ריש לקיש אם בארץ ישראל הוא בית שאן פתחו ואם בערביא בית גרם פתחו ואם בין הנהרות הוא דומסקנין פתחו בבבל אביי משתבח בפירי דמעבר ימינא רבא משתבח בפירי דהרפניא: וביניהן כמלוא שתי וכו': פשיטא כיון דתנא ליה דקשורות הוו אנן ידעינן דלא הוו מותרות מהו דתימא קשורות כעין קשורות אבל ממש לא קמ"ל ולא מותרות: אחת נכנסת ואחת יוצאת: תנא רבקה נכנסת ורבקה יוצאת: ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה שתי אמות וכמה עוביה של פרה אמה ושני שלישי אמה

שהן

[**פושעי** ישראל אין אור שולטת בהן ק"ו ממזבח הזהב. תימה דבמס' מגיגה (דף כז.) עביד ק"ו מסלמנדרא דתלמידי חכמים אין אור שולטת בהן מק"ו וי"ל דפושעי ישראל פניהם משחירי ואלו תלמידי חכמי' כלל וכלל לא]: **בר מבא** וכו' [ט]. לא שייך למתשביה בהשבח (ב"מ דף נח.): **גבי שלשה** יורדין לגיהנם ואינן עולין דזה עולה כשקיבל דינו והא דלא חשיב התם פושעי ישראל בגופן והלדוקין כו' [ט] דאין עולין לפי שנטויים בבריתא [מ] ואע"ג דמלגין פני חבירו חשיב ליה ותני ליה במס' אבות מ"מ אשמעינן דמכנה שם הוי מלגין אע"ג דלא **דיל** שיר השירים ו ז

דילמא היינו דירושלים. כדכתיב (יחזקאל טו) גיא בן הנם וגו' ירושלים ולא גרסינן היינו דמדבר: **באר** שחת כדכתיב כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת. [והיינו באר שחת] ומהאי קרא הוה מצי לאתויי דשמו שאול והא דלא מייתי קרא [ט] ואתה אלהים תורידם לבאר שחת דהאי קרא בקבר כתיב כדמוכח סיפא דקרא אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם: **וצלמות** דכתיב יושבי חשך **וצלמות.** האי קרא בתהלים כתיב גבי [מ] ארבעה לריכין להודות וארבה כספרים דגרסי בטרם אלך ולא אשוב אל ארץ חשך וצלמות (איוב י') [חיתים גרס דתחתית כתיב ביחזקאל (ל"א)] כשהרבה הקב"ה שכל הגויים יורדים לגיהנם כתיב שם אל ארץ תחתית]:

והאיכא תפתה. תימה דלא חשיב עלוקה ור"ת מפרש דעלוקה שם חכם כמו לאיתיאל והא דמוקי ליה במסכת עבודה זרה (דף יז.) בגיהנם היינו משום דכתיב בתרייה שאול ועוזר רחם ומיהו קשה דבפסיקתא לא חשיב להם בשמות שלמה וגם בג' דברי' [ג] ול' דברים [ג] הכתובים באותו ספר לא חשיב עלוקה ואע"ג דלא חשיב נמי יקא היינו משום דשמא הוי בכלל אגור והפייט [ע] נמי יסדו בשם גיהנם בזולת אין צור חלף יקדו בהבהבי עלק: **אם** בין הנהרות הוא. משמע דבין הנהרו' לאו היינו בבל ולא כפ"ה שפי' בי' יוחסין (קדושין דף עב.) גבי בין הנהרות הרי הוא כגולה ליוחסין ובפירקין (דף כב:) נמי אמרי' בבל נמי מקיף לה פרת מחד גיסא ודגלת מחד גיסא:

שהן

1. לָךְ דֻמִּיָּה תְהִלָּה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן וּלְךָ יְשֻׁלַּם נֶדֶר: תהלים סה ב
2. עֹבְרֵי בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה: תהלים פד ז
3. וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפֹּשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר: ישעיהו סו כד
4. בְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ:
5. הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: ויקרא כב לג
6. כִּי אֲנִי יְיָ הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי: ויקרא יא מה
7. וַיֵּרְדוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שְׁאֹלָה וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֹּאבְדוּ מִתּוֹךְ הַקָּהָל: במדבר טז לג
8. וַיֹּאמֶר קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל יְיָ וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שִׁוַּעְתִּי שָׁמַעְתָּ קוֹלִי: יונה ב ג
9. וְסִלְעוֹ מִמָּגוֹר יַעֲבוֹר וְחִתּוּ מִנֹּס שָׂרָיו נְאֻם יְיָ אֲשֶׁר אוּר לוֹ בְּצִיּוֹן וְתַנּוּר לוֹ בִּירוּשָׁלָם:
10. הֲיְסֻפַּר בַּקֶּבֶר חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ בָּאֲבַדּוֹן: תהלים פח יב
11. כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת: תהלים טז י
12. וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי: תהלים מ ג
13. יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֹנִי וּבַרְזֶל: תהלים קז י
14. כִּי עָרוּךְ מֵאֶתְמוֹל תָּפְתֶּה גַּם הִיא לַמֶּלֶךְ הוּכָן הֶעְמִיק הִרְחִיב מְדֻרָתָהּ אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה נִשְׁמַת יְיָ כְּנַחַל גָּפְרִית בֹּעֲרָה בָּהּ: ישעיהו ל לג

הגהות הב"ח

(א) גמ' על עסקי חנם: (ב) תוס' ד"ה והא איכא וכו' וגם בג' דברי'. נ"ב כלומר במדרש של ג' דברים: (ג) בא"ד ואתיא דברים בשמות שלמה הכתובין באותו ספר:

גליון הש"ס

רש"י בד"ה ולא מבשקר איננו מבירו. וכן גם בשקרוה ימנות דף קכ ע"א: שם בד"ה על עסקי חנם עריות כל"ל. וכדלתא ביומא פרק יום"כ נאכל במלרים חנם זה עריות מהרש"א:

לעזי רש"י

פנ"ק. ברק.

מוסף רש"י

כעובי דינר זהב. דבר מועט, לא חסר זהבה לנעשה בו נס (חגיגה כז.). שתי תמרות. שני דקליס (סוכה לב:). בני בן הנום. ממון לירושלים (שם).

רבינו חננאל

עוברי בעמק הבכא וגו'. עוברי אילו בני אדם שעוברין על רצונו של מקום. בעמק, שמעמיקין להם גיהנם שעה אחת. ואתי אברהם ומציל להו לבר מהבא על הגויה דמשכא ערלתיה, כר"ל דאמר אין אור שולטת בפושעי ישראל קל וחומר ממזבח הזהב. ורשעים אפילו על פתח גיהנם אין חוזרין בתשובה ברשעי אומות העולם הוא. שלשה פתחים יש לגיהנם כו'. מתני' וביניהן כמלא שתי רבקות. פי' מלשון עגלי מרבק. של שלש בקר דברי רבי מאיר. ר' יהודי אומר של ארבע ארבע בקר. תנא רבקה נכנסת ורבקה יוצאה. ת"ר כמה ראשה ורובה של פרה אמתים. וכמה עוביה של פרה אמה ושני שלישי אמה.